

**TAREK AL-WAZIR,
HESSENI TARTOMÁNYI MINISZTERELNÖK-HELYETTES,
GAZDASÁGI, ENERGIAÜGYI, KÖZLEKEDÉSI ÉS TERÜLETFEJLESZTÉSI MINISZTER
ÜDVÖZLŐ BESZÉDE**

Tisztelt Lieberknecht miniszterelnök asszony,
tisztelt Schüssel szövetségi kancellár úr,
tisztelt díszvendégek,
hölgyeim és uraim,
de mindenekelőtt igen tisztelt Németh miniszterelnök úr!

Azért jöttem el, hogy átadjam a hesseni tartományi kormány és tartományi miniszterelnökünk, *Volker Bouffier* szívélyes üdvözlését, aki maga is szívesen eljött volna, de éppen ma Hesseni Nap van, amelyen a hesseni miniszterelnöknek feltétlenül ott kell lennie.

Örülök, hogy én itt lehetek, és egy ilyen helyen emlékeztethetek arra, mennyi közös vonás van Hessen és Thüringia történelmében. Hogy láthassuk, milyen szorosan kapcsolódik egymáshoz Hessen és Thüringia történelme, elég egy pillantást vetnünk tartományi zászlajukra.

Ebben az évben, 2014-ben emlékezünk meg a vasfüggöny 1989-es megnyitásának 25. évfordulójáról. Sok mindent fogunk látni, hallani és olvasni a fal leomlásáról, sok felvételt fogunk látni a prágai nyugatnémet nagykövetségről, de mindezeknek megvan a maguk előzménye. A legfontosabb ezek közül, hogy a lakosság akaratával szemben egyetlen rezsím sem maradhat az idők végezetéig hivatalban. A második, ami kiderült, hogy a kommunizmus pusztán gazdaságilag is működésképtelenné vált. A magyarok ebből nagyon korán levonták a konzekvenciákat. Másrészt 1989 novembere talán elképzelhetetlen lett volna 1988 novembere nélkül, amikor Németh miniszterelnök hivatalba lépett és bátor döntéseket hozott. Például azt, hogy bontsák le az osztrák határon lévő határvédelmi berendezéseket. És aki tudja, hogy nem engedélyért ment Moszkvába, hanem csak hogy közölje a határ megnyitását, aki ismeri a dolog előzményeit, hogy a magyarok milyen tapasztalatokat szereztek 1956-ban, az tudja, hogy ez csak akkor lehetséges, ha van valaki, akiben megvan a kellő bátorság. (Nagy taps) És anélkül, hogy tudná, milyen következményekkel járhat, vállalja a személyes kockázatot is. A határőrizeti berendezések lebontása, amelyeket ma már egy ilyen helyen sem igen tud elképzelni az ember, ahol most vagyunk, de ami több mint ezer kilométeren húzódott Németországon belül is, tehát ennek lebontása nem lett volna lehetséges, ha a magyarok, élükön Németh Miklós miniszterelnökkel, nem hozták volna meg ezt a bátor döntést. Ezért ma arra is emlékeztetnünk kell, mennyire hálásak vagyunk ezért, emlékeztetnünk kell arra, hogy Magyarország Európa része, emlékeztetnünk kell arra, hogy Németh Miklós miniszterelnök olyan kormány élén állt az átalakuláskor, amely egyengette Magyarország útját Európába, és csak annyit tudok kívánni, hogy erről a jövőben se feledkezzünk meg.

Ezért, igen tisztelt hölgyeim és uraim, csak gratulálni tudunk azoknak, aki az ez évi kitüntetettet kiválasztották, s egy ilyen helyen, ahol vagyunk, csak annyit lehet mondani: arra méltó személy kapta a kitüntetést.

Köszönöm a figyelmüket. (*Nagy taps*)